

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/150/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010232
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010232.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XX, E. F. C., časť G., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 17.7.2023, sp. zn. 31T/13/2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.2.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvalý pobyt D. XXX/XX, E. F. C., časť G.,

odsudzuje:

Podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba vo výmere 1 (jeden) rok.

III. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) zo dňa 17.7.2023, sp. zn. 31T/13/2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznán za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 09.05.2019 o 9.43 hod. viedol ako vodič nákladné motorové vozidlo Scania P94 EČ: G. po ceste II/510, na kilometri 19,500 v smere od Nového Života - Eliášovce na Jelku neprispôbil svoje správanie a techniku jazdy dažďu a z toho mokrej vozovke, začal neskoro spomaľovať pred pravotočivou zákrutou,

v dôsledku čoho musel intenzívne brzdiť, kedy dostal šmyk a v zákrute prešiel do protismeru, kde ľavou prednou časťou vozidla narazil do ľavej prednej časti oproti jazdiaceho nákladného motorového vozidla Renault T poľského EČ: H., čím porušil povinnosť podľa § 3 ods. 2 písm. a) a § 9 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, následkom čoho vodič vozidla Renault T I. H. utrpel stav po traume hlavy, viacpočetné povrchové odierky na záhlaví a zo oboma ušnicami, odierky základných článkov II - IV prsta ľavej ruky, tržnú ranu na základnom článku II prsta ľavej ruky, abrupciu bázy základného článku II prsta ľavej ruky, zlomeninu laterálneho kondylu tibiie bez podstatnej dislokácie a zlomeninu krčku fibuly s miernym posunom na ľavej dolnej končatine, v dôsledku ktorých mal aspoň po dobu 2 a pol mesiaca naloženú pevnú vonkajšiu fixáciu na ľavé predkolenie a dolnú časť stehna a mohol sa pohybovať len trojbodovou chôdzou bez zaťažovania poranenej končatiny.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písmeno l) a § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 2.000 eur. Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodeného I. H. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal a vykonal dokazovanie len k výroku o treste.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že okresný súd ukladal obžalovanému peňažný trest zohľadniac nedbanlivostný charakter trestnej činnosti, beztrestnú minulosť obžalovaného, okolnosť, že obžalovaný má vodičské oprávnenie od roku 1987, dopustil sa 7 priestupkov v doprave s pokutami do 64 eur, od roku 1997 pracoval ako vodič kamiónu, jeho príjem bol v sume okolo 935 eur a od spáchania skutku uplynuli 4 roky. Výšku peňažného trestu súd určil vo výmere asi trojnásobku jeho priemerného čistého príjmu.

Okresný súd nevidel dôvod na uloženie trestu zákazu činnosti, hoci bol trestný čin spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla, poukazujúc na bezúhonnosť obžalovaného, ktorý je 35 rokov zodpovedným vodičom, keďže sa dopustil iba málopočetných a menej závažných priestupkov. Od spáchania skutku navyše uplynul značný čas, počas ktorého nemal odobraté vodičské oprávnenie a nedopustil sa žiadnych ďalších priestupkov. Okresný súd považoval skutok za exces z inak zodpovedného správania obžalovaného ako vodiča a obžalovaný nepredstavuje hrozbu pre ostatných účastníkov cestnej premávky.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2023 prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len „prokurátor“) podal odvolanie do výroku o treste v neprospech obžalovaného a obžalovaný si ponechal lehotu na podanie odvolania.

Prokurátor odôvodnil podané odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 2.8.2023, kde uviedol, že sa nestotožňuje s neuložením trestu zákazu činnosti obžalovanému. Podľa prokurátora je potrebné na vodiča z povolenia klásť oveľa prísnejšie požiadavky z hľadiska dodržiavania pravidiel bezpečnosti cestnej premávky, najmä ak ide o vodiča nákladného vozidla, keďže pri dopravných nehodách s nákladným vozidlom môžu byť následky závažnejšie. Ukladanie trestu zákazu činnosti je zákonom predpokladanou sankciou pri zavinení dopravnej nehody. Súd nemal prihliadať na skutočnosť, že obžalovanému nebolo po skutku zadržané vodičské oprávnenie a nedopustil sa žiadnych priestupkov. Obžalovaný v daždi dostal šmyk a prešiel do protismeru, kde sa zrazil s protiúdcim nákladným vozidlom a jeho vodičovi spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Uložený peňažný trest žiadal prokurátor preskúmať z hľadiska vhodnosti a primeranosti tohto druhu a výmery trestu. Peňažný trest vo výmere 2.000 eur je mierny, pričom za vhodnejší považuje podmienený trest odňatia slobody. Prokurátor poukázal aj na absenciu ustanovenia § 38 Trestného zákona vo výroku o treste.

Prokurátor navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a obžalovanému uložiť primeraný a zákonný trest spolu s trestom zákazu činnosti.

Obžalovaný podaním odoslaným a doručeným okresnému súdu dňa 31.7.2023 podal odvolanie proti výroku o treste prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom uviedol, že namieta len výšku uloženého peňažného trestu. S neuložením trestu zákazu činnosti súhlasil. Obžalovaný navrhol, aby mu bol uložený peňažný trest v sume 1.000 eur, čo bude zodpovedať jeho majetkovým pomerom i závažnosti činu.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktorom doplnil dokazovanie výpoveďou obžalovaného a oboznámením listinných dokladov.

Obžalovaný vo výpovedi uviedol, že pracoval ako vodič do 23.12.2023 a pracovný pomer ukončil len z dôvodu, že ide o stavebnú firmu a počas zimy nemali prácu, avšak so zamestnávateľom je dohodnutý na nástupe do práce od 1.4.2024 ako vodič. V zamestnaní dosahoval príjem 720 až 740 eur mesačne, pričom je v predčasnom dôchodku a od marca by mal poberať dôchodok, ktorý zatiaľ nemá priznaný. Momentálne nemá obžalovaný žiadny príjem, žije z úspor. Manželka, s ktorou žije, poberá príjem 900 eur. Manželia vlastnia nehnuteľnosť, v ktorej bývajú a ešte nejaké pozemky.

Z evidenčnej karty obžalovaného ako vodiča vyplýva, že vodičské oprávnenie má od roku 1987 a postupne si ho rozširoval o ďalšie skupiny. Evidovaných má od roku 2005 do roku 2019 celkovo 6 priestupkov v doprave s pokutami zväčša po 20 eur, raz 64 eur, pričom žiadny priestupok nesúvisel v dopravnou nehodu.

Podľa evidencie Sociálnej poisťovne bol obžalovaný od 1.4.2023 do 23.12.2023 zamestnaný u J. E. E. G., pričom jeho vymeriavací základ bol okolo 930 eur mesačne.

V registri trestov nemá obžalovaný žiadny záznam.

Prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na dôvodoch nimi podaného odvolania, preto navrhla výrok o treste zrušiť a obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti vo výmere 18 mesiacov a zväziť uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu. Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch nimi podaného odvolania a z dôvodu majetkových pomerov obžalovaného, ktorý aktuálne nemá žiadny príjem, navrhli, aby bol obžalovanému uložený peňažný trest v zmysle ich návrhu. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť s poukazom na to, že u obžalovaného ako zodpovedného vodiča išlo o exces a uloženie trestu zákazu činnosti by mu znemožnilo opätovne nastúpiť do zamestnania.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hocí i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené – prokurátor a obžalovaný, a to proti výroku o treste, proti ktorému odvolanie podať mohli, pričom tak urobili v lehote ustanovenej v zákone.

Senát krajského súdu preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým prokurátor a obžalovaný podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je z časti dôvodné a odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd mohol ukladať obžalovanému peňažný trest bez uloženia trestu odňatia slobody len za podmienok upravených v ustanovení § 56 odsek 2 Trestného zákona, teda ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá. Podľa názoru krajského súdu neboli splnené zákonné podmienky na ukladanie peňažného trestu obžalovanému s ohľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy obžalovaného, prihliadnuc na priestupkovú minulosť obžalovaného, ktorý sa síce nedopúšťal často a závažných priestupkov, avšak krátko pred skutkom dňa 29.3.2019 bol postihnutý pokutou 20 eur za priestupok v súvislosti s prepravou nákladu a ešte aj krátko po skutku dňa 14.11.2019 bol postihnutý taktiež pokutou 20 eur za priestupok v súvislosti s nepredložením potvrdenia o činnosti. Nejde síce o závažné priestupky, ale s ohľadom na skutočnosť, že sú druhovo zhodné s trestnou činnosťou obžalovaného, nebolo možné mať za to, že na nápravu obžalovaného bude postačovať len peňažný trest ako samostatný a to ešte bez uloženia trestu zákazu činnosti.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd napadnutým rozsudkom porušil ustanovenie Trestného zákona ohľadom splnenia podmienok pre ukladanie peňažného trestu podľa § 56 odsek 2 Trestného zákona, bolo potrebné výrok o treste zmeniť.

Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd za preukázané, že u obžalovaného existovala jedna pohľadujúca okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, keďže sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, pričom priťažujúca okolnosť nebola zistená žiadna. Pri prevahe pohľadujúcich okolností nad priťažujúcimi, čo bolo potrebné vo výroku o treste vyjadriť odkazom na ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, čo okresný súd opomenul, sa znižovala zo základnej trestnej sadzby 1 rok až 5 rokov horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, teda z 5 rokov na 3 roky a 8 mesiacov.

U obžalovaného bolo možné vyhodnotiť, že išlo o ojedinelý exces v jeho správaní pri vedení motorového vozidla vo vzťahu k porušeniu dopravných predpisov takým spôsobom, že mohla byť spôsobená dopravná nehoda, nakoľko predchádzajúce postihnutia za priestupky v doprave zväčša nesúviseli s takými porušeniami dopravných predpisov, ktoré by mohli viesť k vzniku dopravnej nehody. Vzhľadom na povahu spáchaného prečinu, ktorým obžalovaný spôsobil dopravnú nehodu v ťažkou ujmou na zdraví, a možnosť nápravy obžalovaného, bez súčasného uloženia trestu zákazu činnosti, mal krajský súd za to, že obžalovanému je potrebné ukladať trest odňatia slobody, ktorý bude dostatočne plniť aj účel trestu s ohľadom na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí mu podmienky na jeho výchovu k riadnemu životu

a teda aj k tomu, aby dodržiaval všetky dopravné predpisy, nie len tie, ktoré predchádzajú vzniku dopravných nehôd.

Obžalovanému bol v zmysle § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam, keďže urobil vyhlásenie o vine, uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby v minimálne možnej výmere 8 mesiacov, ktorý trest považuje krajský súd za dostatočný s ohľadom na beztrestnú minulosť obžalovaného, skutočnosť, že u obžalovaného, ktorý je vodičom z povolania, išlo o ojedinelý excés, ako aj dobu takmer piatich rokov od spáchania skutku.

Krajský súd mal s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutý, preto obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 1 rok, ktorú považuje krajský súd za dostatočnú aj s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný po spáchaní skutku svojím správaním už takmer päť rokov preukazuje vedenie riadneho života.

Obžalovanému nebol uložený trest zákazu činnosti, čo namietal prokurátor v podanom odvolaní.

Krajský súd mal za to, že u obžalovaného išlo v tomto prípade len o ojedinelý excés v jeho správaní v rámci bežného života najmä v súvislosti s vedením motorového vozidla, prihliadnuc aj na to, že je obžalovaný vodičom z povolania. Obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 1987 a postupne si rozširoval druhy vodičských oprávnení. Od roku 2005 do roku 2019 má obžalovaný evidovaných 6 priestupkov v doprave (v rokoch 2005, 2009, 2013, 2015 a dva priestupky v roku 2019) za čo mu boli ukladané pokuty zväčša po 20 eur, raz 64 eur, čo svedčí o ojedinelom a menej závažnom porušovaní dopravných predpisov obžalovaným. Obžalovaný bol zamestnaný ako vodič, pričom okrem žalovaného skutku nemal dopravnú nehodu, za ktorú by bol priestupkovo či trestne riešený.

Vyhodnotením spôsobu spáchania činu, kedy obžalovaný viedol nákladné vozidlo, s ktorým na mokrej vozovke dostal šmyk, nakoľko začal neskoro spomaľovať pred pravotočivou zákrutou a musel intenzívne brzdiť, jeho následkov v podobe ťažkého zranenia vodiča protiidúceho nákladného vozidla, poľahčujúcich okolností ako aj pomerov obžalovaného a možnosti jeho nápravy, mal krajský súd za to, že ukladanie trestu zákazu činnosti obžalovanému by bolo neprimerane prísne a tento druh trestu nie je obžalovanému potrebné ukladať ani na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí mu podmienky na jeho výchovu najmä v súvislosti s vedením motorového vozidla. Obžalovaného bolo možné vyhodnotiť vzhľadom na dobu, po ktorú má vodičské oprávnenie a ojedinelé priestupkové postihnutia menej závažného charakteru, ako zodpovedného a dopravné predpisy dodržiavajúceho vodiča, kde na ochranu spoločnosti a výchovu obžalovaného bude postačovať trest odňatia slobody s podmienienným odkladom na skúšobnú dobu, počas ktorej bude musieť obžalovaný obozretnejšie a za dodržiavania všetkých dopravných prepisov viesť motorové vozidlá tak, aby neporušil podmienky skúšobnej doby.

Trest zákazu činnosti, ukladaný v súvislosti s trestnými činmi v doprave, je svojou povahou trestom viac preventívnym než represívnym. Má ochrániť spoločnosť pred tými, ktorí riadenie motorového vozidla nezvládli a v príčinnej súvislosti s tým inému ublížili na zdraví alebo spôsobili smrť, či už z dôvodu svojho opakovaného ľahkovážneho alebo arogantného prístupu k tejto činnosti, z dôvodu zjavne nedostatočnej skúsenosti s riadením motorového vozidla, z dôvodu ignorovania skôr uloženého trestu zákazu činnosti, z dôvodu požitia alkoholu alebo iných návykových látok pred jazdou alebo z iných relevantných dôvodov. Pri úvahách, či páchatelovi trestného činu trest zákazu činnosti uložiť alebo nie, by teda súd mal zohľadňovať najmä to, či možno počas doby trvania zákazu činnosti riadenia motorového vozidla dôvodne očakávať dosiahnutie vyššej ochrany spoločnosti pred týmto konkrétnym páchatelom trestného činu oproti stavu, aký by tu bol v prípade neuloženia tohto trestu. V prípade obžalovaného je možné dôvodne očakávať, že podmienienný trest odňatia slobody, kedy si obžalovaný bude musieť oveľa viac dávať pozor na dodržiavanie dopravných prepisov, je dostatočný na ochranu spoločnosti aj bez súčasného uloženia trestu zákazu činnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu zrušil a obžalovanému uložil podmienienný trest odňatia slobody bez súčasného uloženia trestu zákazu činnosti. Keďže odvolanie obžalovaného nebolo dôvodné, toto krajský súd zamietol.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.